

UITSpraak VAN DE TUCHTComMISSIE
Kamer Algemeen Tuchtrect

Kamervoorzitter : mr. J. Knol
Lid : F. Sterk
Lid : mr. A.J. Hendriks
Juridisch secretaris : mr. M. van de Glind

Zaaknummer : **T 2022019/2022-38-01**

In de zaak van:

1. Melder

Naam : Nederlandse Boksbond
(Bezoek)adres : Koninginnegracht 8, 2514 AA Den Haag

2. Betrokkenen

Naam : [Betrokkene 1] en [Betrokkene 2]
Lid sportbond : Nederlandse Boksbond

3. Appellant

Naam : [Appellant]
Adres : [adres]

4. Aanklager : mr. J.B. Develing

5. De procedure

- Op 12 mei 2022 heeft de Nederlandse Boksbond (hierna: de NBB) bij het Instituut Sportrechtspraak (hierna: het ISR) melding gedaan van 'mogelijke sabotage en bedreiging' door betrokkenen (hierna: [Betrokkene 1] respectievelijk [Betrokkene 2]). De melding heeft betrekking op overtreding van de gedragsregels en in het bijzonder artikel 6 lid 1 onder a van het Algemeen Tuchtreglement 2020 (hierna: het Tuchtreglement).
- De aanklager heeft de melding onderzocht en op basis van zijn bevindingen besloten om de zaak te seponeren. De sepotbeslissing van 8 december 2022 is aan [Appellant] en Melder verstuurd, alsmede aan [Betrokkene 1] en [Betrokkene 2].
- Op 11 december 2022 heeft [Appellant] tegen de sepotbeslissing beroep aangetekend.
- De aanklager heeft bij 'verweer op bezwaarschrift' van 7 februari 2023 op het beroep gereageerd en daarbij producties 1 tot en met 13 overgelegd, waaronder (als producties 12 en 13) de sepotbeslissing en (als productie 11) het onderzoeksrapport.

- De aanklager en [Appellant] zijn bij brief van 16 februari 2023 door het ISR opgeroepen om aanwezig te zijn bij de mondelinge behandeling die is vastgesteld op 14 maart 2023.
- [Appellant] heeft telefonisch aan het ISR laten weten niet naar de zitting te zullen komen.
- De tuchtcommissie heeft hierop besloten dat de zaak - zonder mondelinge behandeling - op de voorhanden zijnde stukken in het dossier zal worden afgedaan.
- Ten slotte is uitspraak bepaald op heden.

6. Het geschil (de melding, het sepotbesluit, het beroep van [Appellant] en het verweer van de aanklager)

De melding

- 6.1. De melding betreft een bij de NBB binnengekomen klacht van [Appellant] over grensoverschrijdend gedrag. De klacht wordt omschreven als 'sabotage en agressief grensoverschrijdende bedreiging' jegens zijn zoon [zoon van Appellant] door [Betrokkene 1]. Daarnaast wordt [Betrokkene 2], eigenaar van boksschool [club], verweten dat hij heeft geweigerd het wedstrijdboekje van [zoon van Appellant] af te geven. [Appellant] eist dat uitgebreide excuses in de groepsapp van [club] worden gemaakt en een opschorting van het lidmaatschap van [club] voor de duur van drie maanden.

De sepotbeslissing

- 6.2. De aanklager heeft na afronding van het onderzoek besloten om de zaak te seponeren. In het kader van het door de aanklager uitgevoerde onderzoek zijn alle betrokken personen gehoord en is informatie opgevraagd. [zoon van Appellant] heeft verklaard dat hij is opgebeld door [Betrokkene 1] en dat hij tijdens dat telefoongesprek door [Betrokkene 1] is uitgescholden. [Appellant] heeft verklaard dat hij bij dat telefoongesprek aanwezig was en gehoord heeft dat zijn zoon werd uitgescholden. [Appellant] heeft in zijn melding aangegeven dat er audiofiles bestaan die als bewijs kunnen dienen, maar deze bleken er niet te zijn.

[Betrokkene 1] heeft verklaard dat hij [zoon van Appellant] niet heeft gebeld en hem dus ook niet aan de telefoon heeft uitgescholden. [Betrokkene 2] heeft aangegeven dat hij de telefoon van [Betrokkene 1] heeft gecontroleerd en daarbij heeft vastgesteld dat het beweerde telefoongesprek niet heeft plaatsgevonden. Verder heeft [Betrokkene 2] gezegd dat hij het wedstrijdboekje van [zoon van Appellant] per post naar de boksbond heeft opgestuurd. De aanklager geeft aan niet vast te kunnen stellen wat er met het wedstrijdboekje is gebeurd.

De aanklager heeft geen aanvullend bewijs naast de verklaringen van partijen die elkaar tegenspreken. Om die reden is de aanklager van mening dat het dossier onvoldoende aanknopingspunten biedt voor het oordeel dat [Betrokkene 1] en [Betrokkene 2] het Tuchtreglement hebben overtreden.

Het beroep tegen de sepotbeslissing

- 6.3. In zijn beroepschrift heeft [Appellant] bezwaar gemaakt tegen het sepotbesluit. Hij geeft aan dat [Betrokkene 1] weigert zijn uitgaande gesprekkenlijst op te vragen bij zijn provider, en dat dit aanvullend bewijs vormt dat het gesprek met [zoon van Appellant] bevestigt. [Appellant] verwijt de onderzoeker dat hij daar niets mee heeft gedaan. Verder geeft [Appellant] aan dat [Betrokkene 1] anoniem heeft gebeld, zodat het verhaal van [Betrokkene 2], dat hij de telefoon van zijn zoon heeft gecheckt, niet juist kan zijn. Dat het telefoongesprek, waarbij [zoon van Appellant] door [Betrokkene 1] is uitgescholden en bedreigd, heeft plaatsgevonden, wordt volgens [Appellant] ondersteund door het feit dat [zoon van Appellant] later met [Betrokkene 2] heeft gebeld om excuses te krijgen.

[Appellant] gelooft verder niet dat het wedstrijdboekje naar de boksbond is opgestuurd, omdat 99,5% van de poststukken in Nederland aankomt op de plaats van bestemming. Volgens hem heeft [Betrokkene 2] het wedstrijdboekje nooit opgestuurd, maar zeer waarschijnlijk weggegooid met het enkele doel om te treiteren. Kort en goed is [Appellant] van mening dat zijn aanklacht niet serieus is genomen.

Het verweer van de aanklager

- 6.4. De aanklager heeft op het beroepschrift gereageerd. Daarbij stelt de aanklager voorop dat hem bij de uitvoering van zijn onderzoek een ruime mate van beleidsvrijheid toekomt en dat het sepotbesluit op zorgvuldige wijze, ook wat betreft de motivering van de beslissing, tot stand is gekomen. Hij licht dat als volgt toe.

Om vast te stellen dat er een telefoongesprek heeft plaatsgevonden waarin [Betrokkene 1] [zoon van Appellant] heeft bedreigd en uitgescholden, bleek dat de telefoongegevens van beide partijen van belang waren voor het onderzoek. Van [Betrokkene 2] en [Betrokkene 1] heeft de onderzoeker geen gegevens ontvangen en van [zoon van Appellant] zijn alleen de uitgaande telefoongegevens verkregen. De aanklager heeft niet de bevoegdheid om iemand te dwingen telefoongegevens aan te leveren. Ook de spraakberichten, waarover [Appellant] zou beschikken, bleken niet aanwezig. Evenmin heeft [Appellant] de inkomende gesprekken op het toestel van [zoon van Appellant] laten zien (bijvoorbeeld door middel van de factuur of belgeschiedenis). Ten slotte is ook een aangifte bij de politie door [Appellant] niet doorgezet zodat vanuit die bron geen aanvullende informatie kan worden verwacht. Bij deze stand van zaken heeft de aanklager niet kunnen vaststellen dat het beweerde telefoongesprek heeft plaatsgevonden en kan hij overtreding van het Tuchtreglement niet vaststellen.

Daarnaast voert de aanklager aan dat poststukken zonder track & trace niet kunnen worden gevolgd door PostNL. Uit het enkele gegeven dat het wedstrijdboekje niet door de boksbond is ontvangen, kan niet de conclusie worden getrokken dat [Betrokkene 2] het wedstrijdboekje niet heeft opgestuurd. Een tuchtrechtelijke overtreding kan derhalve op dit punt evenmin worden vastgesteld.

De aanklager verzoekt daarom het beroepschrift ongegrond te verklaren en over te gaan tot bekrachtiging van het sepotbesluit.

- 6.5. Op de stellingen en verweren van partijen zal hierna, voor zover van belang, nader worden ingegaan.

7. Beoordeling door de tuchtcommissie

Bevoegdheid en ontvankelijkheid

- 7.1. De NBB is een vereniging die zich ten doel stelt het bevorderen en doen beoefenen van de bokssport. Krachtens de statuten van de NBB worden overtredingen inzake algemeen tuchtrecht berecht door de tuchtcommissie en de commissie van beroep van het ISR, met inachtneming van het Tuchtreglement. Deze aan het ISR overgedragen bevoegdheid is op 13 maart 2018 bij overeenkomst tussen de NBB en het ISR nader geformaliseerd. De tuchtcommissie verklaart zich dan ook bevoegd om van de onderhavige zaak kennis te nemen.
- 7.2. [Appellant] kan naar het oordeel van de tuchtcommissie worden aangemerkt als rechtstreeks belanghebbende in de zin van artikel 16 lid 1 van het Tuchtreglement. [Appellant] heeft bij e-mail van 11 december 2022 tijdig tegen de sepotbeslissing van 8 december 2022 beroep ingesteld. Het beroep dat door [Appellant] is ingediend, voldoet aan de eisen die daaraan in het Tuchtreglement worden gesteld. Ook overigens zijn er geen formele bezwaren die aan behandeling van de zaak door de tuchtcommissie in de weg staan. [Appellant] kan derhalve in zijn beroep worden ontvangen.

De sepotbeslissing en het beroep

- 7.3. De aanklager kan een zaak op grond van artikel 16 van het Tuchtreglement gemotiveerd seponeren. In deze zaak moet beoordeeld worden of de sepotbeslissing van de aanklager van 8 december 2022, als gevolg van het door [Appellant] ingestelde beroep, op grond van artikel 16 lid 2 of lid 3 van het Tuchtreglement, moet worden gehandhaafd of verworpen.

- 7.4. De tuchtcommissie stelt bij de beoordeling voorop dat de aanklager en de door hem ingestelde onderzoekscommissie bij de inrichting en uitvoering van hun taken en werkzaamheden, een ruime mate van vrijheid hebben, zoals onder meer ook is beslist in de uitspraak van de tuchtcommissie van 18 juni 2020 (T 2020001/2020-71-01). Daarnaast dient het dossier voldoende aanwijzingen te bevatten dat de tuchtrechter aan wie de zaak zou moeten worden voorgelegd, tot een veroordeling wegens overtreding van het toepasselijke Tuchtreglement door betrokkenen kan komen. De aanklager dient hieromtrent een eigen afweging te maken, maar is ook op beleidsmatige gronden bevoegd van tuchtrechtelijke vervolging af te zien (het zogenoemde opportuniteitsbeginsel). Gelet op dit alles past bij de beoordeling door de tuchtcommissie terughoudendheid.
- 7.5. De aanklager heeft naar aanleiding van de melding door de NBB wegens mogelijke overtreding van het Tuchtreglement door [Betrokkene 1] en/of [Betrokkene 2] een onderzoek gedaan. De door de aanklager ingestelde onderzoekscommissie heeft gesprekken gevoerd met de direct betrokken personen en informatie opgevraagd.
- 7.6. Volgens de melder, [Appellant], heeft [Betrokkene 1] op 23 maart 2022 gebeld met zijn zoon, [zoon van Appellant], en hem uitgescholden en bedreigd. In de melding verklaarde [Appellant] dat het telefoongesprek heeft plaatsgevonden toen [zoon van Appellant] bij hem in de auto zat en dat hij alles kon horen omdat de telefoon op de speaker stond. Verder heeft [Appellant] verklaard dat er diverse whatsapp audiofiles zijn als bewijs. Verder bewijs voor het gevoerde telefoongesprek zou - volgens [Appellant] - bestaan uit het feit dat [zoon van Appellant] later op de bewuste avond met [Betrokkene 2] heeft gebeld en uit het feit dat [Betrokkene 1] weigert zijn uitgaande telefoongesprekken op te vragen en over te leggen.
- 7.7. De tuchtcommissie stelt vast dat de betrokkene niet gedwongen kan worden gegevens te verstrekken en dat de aanklager niet de bevoegdheid heeft aan een aanbieder van een communicatiedienst het bevel te richten tot afgifte van bepaalde door hem opgeslagen gegevens. In zoverre is de aanklager beperkt in zijn onderzoek(mogelijkheden). Aan het ontbreken van de bedoelde gegevens kan echter niet de conclusie worden getrokken die [Appellant] voorstaat.
- 7.8. Zonder daaromtrent een nadere uitleg of verklaring te geven, heeft [Appellant] tijdens het gesprek met de onderzoekers aangegeven dat de audiofiles, waarvan hij melding had gemaakt, er niet zijn. Verder hebben [Appellant] en [zoon van Appellant] zelf (ook) niet voldaan aan het verzoek van de onderzoekers om een overzicht van inkomende telefoongesprekken te verstrekken, hetgeen volgens provider T-Mobile vanuit de belgeschiedenis wel tot de mogelijkheden behoort. Met onderzoek naar telefoongegevens kan derhalve door de aanklager niet worden vastgesteld dat het bewuste telefoongesprek heeft plaatsgevonden.
- 7.9. [zoon van Appellant] heeft verklaard dat het telefoongesprek met [Betrokkene 1] heeft plaatsgevonden na de [evenement] bij [club], bij welke gelegenheid [zoon van Appellant] zijn wedstrijdboekje wilde ophalen en waarbij een aanvaring had plaatsgevonden tussen [Appellant] en [Betrokkene 2]. Tegen de onderzoekscommissie heeft [Appellant] verklaard dat hij ernaast stond en de hele scheldkanonnade kon horen. Hij geeft aan de telefoon van [zoon van Appellant] te willen overpakken maar dat [zoon van Appellant] dit niet toeliet, omdat hij het zelf wilde afhandelen. Deze verklaring is echter niet in overeenstemming met de melding, waarin staat dat [zoon van Appellant] in de auto werd gebeld en de telefoon op de speaker stond. [Appellant] heeft verder in een telefonisch contact met de onderzoeker op 7 september 2022 aangegeven, dat het betreffende telefoongesprek op 23 maart 2022 omstreeks 20.45 uur heeft plaatsgevonden. Dat is eveneens niet geheel in lijn met het tijdstip van het telefoongesprek dat later zou zijn gevoerd tussen [zoon van Appellant] en [Betrokkene 2]. Uit de lijst uitgaande gesprekken van de telefoon van [zoon van Appellant] blijkt namelijk dat twee keer naar het nummer van [Betrokkene 2] is gebeld om 20.19 uur en 20.28 uur.

7.10. [Betrokkene 1] heeft verklaard dat hij op 23 maart 2022 niet op de boksschool is geweest maar bij zijn vriendin was en, verderop in het gespreksverslag, dat hij de hele avond film heeft gekeken en was gaan wandelen met de hond. Hij betwist met [zoon van Appellant] te hebben gebeld. [Betrokkene 1] heeft tegen de onderzoekers gezegd dat hij op de bewuste avond door zijn vader is gebeld die om opheldering verzocht, waarbij [Betrokkene 1] heeft gezegd: “Kijk maar op mijn telefoon, dan zie je dat ik niemand heb gebeld”. Hieruit volgt niet dat [Betrokkene 2] (op enig moment) daadwerkelijk door inzage in de telefoon van [Betrokkene 1] heeft vastgesteld dat [Betrokkene 1] niet met [zoon van Appellant] heeft gebeld.

7.11. De verklaringen van betrokkenen spreken elkaar tegen en zijn op onderdelen ook innerlijk tegenstrijdig. Er is geen ander bewijs dan de verklaringen van partijen die tegenover elkaar staan. Naar het oordeel van de tuchtcommissie is de aanklager dan ook terecht tot de conclusie gekomen dat de bevindingen die uit het onderzoek naar voren zijn gekomen onvoldoende aanwijzingen opleveren dat [Betrokkene 1] op 23 maart 2022 met [zoon van Appellant] heeft gebeld om hem uit te schelden en/of te bedreigen.

De aanklager heeft voldoende onderzoek gedaan om de waarheid boven tafel te krijgen. Zijn beslissing om de zaak niet aan de tuchtcommissie voor te leggen, maar te seponeren, is voldoende gemotiveerd en niet onbegrijpelijk. Dat geldt ook voor wat betreft het verwijt dat [Betrokkene 2] het wedstrijdboekje nooit heeft opgestuurd naar de boksbond maar in de prullenmand heeft gegooid. Daar is geen bewijs voor. De vraag of de verweten gedraging een overtreding van artikel 6 lid 1 onder a van het Tuchtreglement oplevert, kan daarmee in het midden blijven.

7.12. Concluderend heeft de tuchtcommissie niet kunnen vaststellen dat het onderzoek onvolledig of onzorgvuldig is geweest. De tuchtcommissie is evenmin gebleken dat het sepotbesluit van de aanklager onvoldoende is gemotiveerd of de aanklager binnen de hem gegeven beoordelingsvrijheid in redelijkheid niet tot de sepotbeslissing had kunnen komen.

7.13. Wat [Appellant] voor het overige nog heeft aangevoerd, kan niet tot een ander oordeel leiden.

De conclusie

7.14. Gelet op wat hiervoor is overwogen, handhaaft de tuchtcommissie de sepotbeslissing van 8 december 2022. Daarmee eindigt de behandeling van de zaak.

De kostenveroordeling

7.15. [Appellant] zal, in lijn met eerdere tuchtuitspraken omtrent een bezwaar tegen een sepotbeslissing (T2022005 / 2022-04-01, T2022010 / 2022-78-01 en T2022018 / 2022-74-02), als de in het ongelijk gestelde partij in de kosten van deze procedure worden veroordeeld. Die kosten worden vastgesteld op € 500,- en bestaan met name uit de kosten van bijstand van het ambtelijk en juridisch secretariaat van het ISR. [Appellant] is op grond van artikel 23 lid 11 van het Tuchtreglement gehouden de kosten aan de bond te voldoen.

8. De uitspraak

De tuchtcommissie:

- handhaaft het sepot;
- veroordeelt [Appellant] in de kosten van de behandeling van de zaak, vastgesteld op € 500,-. Dit bedrag dient binnen een maand na deze uitspraak door [Appellant] aan de NBB te zijn voldaan.

9. Geen beroep

Tegen deze uitspraak van de tuchtcommissie is op grond van het bepaalde in artikel 16 lid 2 van het Tuchtreglement geen beroep mogelijk.

Hilversum, 7 april 2023

mr. J. Knol
(Kamervoorzitter)

mr. M. van de Glind
(juridisch secretaris)

Afschrift verzonden d.d.: april 2023
Paraaf ambtelijk secretaris: